

วารสารบางกอก

ECONOMY

VOL.41

www.bangkok.go.th/fiic

ISSN 2350 - 9759

ปีที่ 14 ฉบับที่ 2/2562

“โครงการก่อสร้าง

ศูนย์ราชการกรุงเทพมหานคร” (เทียกกาย)

ต้นแบบศูนย์ราชการนำร่องแห่งแรกของ กทม.

บรรณาธิการแถลง

"มาพบกันเช่นเคย" สำหรับวารสารบางกอก Economy ฉบับที่ 2/2562 (Vol.41) ซึ่งฉบับนี้ทางกองบรรณาธิการของเราได้คงคิดสรรเนื้อหาสาระเพื่อนำมาเผยแพร่ข้อมูลภารกิจ ตลอดจนความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อท่านผู้อ่านทุกท่านไม่ว่าจะในประเด็นเรื่องของเศรษฐกิจ การคลัง รวมถึงความคืบหน้าของโครงการและการให้บริการให้บริการต่างๆ ของทางกรุงเทพมหานคร เช่น โครงการก่อสร้างศูนย์ราชการกรุงเทพมหานคร (แยกถา) ต้นแบบศูนย์ราชการนำร่องแห่งแรกของกทม. ที่มีความสมบูรณ์แบบ ทันสมัย และครบวงจร โดยรวบรวมหน่วยงานราชการในสังกัด กทม. ไว้ภายใต้ในสถานที่เดียวกัน และสอดคล้องเป็นไปตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานครในยุทธศาสตร์ด้าน "มหานครระดับ" ซึ่งคิดตามรายละเอียดได้แนบในฉบับนี้ "Progress Project" และภายใต้โลกยุคใหม่ที่มีพฤติกรรมที่ปรับเปลี่ยนของประชาชนหรือการดำเนินงานราชการด้านการเงินที่มีการนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในยุค 4.0 อย่างหลากหลาย จึงส่งผลทำให้เกิดกระแสการปรับตัวเพื่อก้าวทันยุคสมัยสังคมไร้เงินสด (Cashless Society) ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ "On Trade" ของเราฉบับนี้จะมีภาพการเกิดขึ้นและข้อดีของการเปลี่ยนดังกล่าว ต่อมาสำหรับ "บางกอกกับการเมือง" ที่จะนำเสนอข้อมูลของกรุงเทพมหานคร "สิทธิพลเมืองดิจิทัล" เพื่อให้เห็นภาพเราสามารถเท่าทันความก้าวหน้าทางดิจิทัลที่พัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่งในปัจจุบัน จากนั้นในฉบับนี้ "บางกอกบอกให้รู้" จะมาเปิดมิติใหม่ด้านรูปแบบการลงทุนผ่านกองทุนทางเลือกประกันชีวิตควบการลงทุนที่เรียกว่า "Bank Link" โดยจะมีข้อดีอย่างไรและเหมาะสมกับใครนั้น โปรดติดตามได้ในส่วนการลงฉบับนี้ของเรา...

จากบทบาท ภารกิจของกรุงเทพมหานครที่ผ่านมาช่วงการจัดงาน "พระราชพิธีบรมราชาภิเษก" สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 10) ซึ่งเป็นโอกาสสมหามงคลยิ่งของปวงชนชาวไทยไปแล้ว แต่ในคราวนี้มีอีกเรื่องหนึ่งที่ขอฝากด้านการขับเคลื่อนกรอบอำนาจให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในฐานะที่กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงของไทย ที่มีหลายมิติของงาน หน้าที่ ตลอดจนงานในประเด็นที่กรุงเทพมหานครนั้นได้เข้าดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเพื่อให้บริการบริหารจัดการเมืองกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจหรือสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความสอดคล้องระหว่างการพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและประเทศ ดังที่เราได้เห็นได้จากฉบับนี้ "เศรษฐกิจบางกอก" ฉบับนี้ซึ่งจะอาศัยกรอบแนวคิดของ "โมเดล" MICE เพื่อนำมาช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของเมืองประกอบกับในด้านบริการผู้มีสิทธิกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มรายได้ ภาษี หรือค่าธรรมเนียมให้กับกรุงเทพมหานครสำหรับใช้พัฒนาพื้นที่ของเมือง รวมถึงเพื่อพัฒนาคุณภาพการให้บริการแก่ประชาชน อาทิ การตรวจข้อบัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. 2562 หรือในกรอบแนวคิดการกำหนดให้มีภาษีสิ่งแวดล้อม (ECO TAX) สำหรับเมืองมหานคร เป็นต้น

โดยกองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านผู้อ่านทุกท่านจะได้รับองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์จากวารสารบางกอก Economy ของเรา ซึ่งข้อเสนอแนะและคำติชมจากทุกท่านจะเป็นกำลังใจให้การทำงานการผลิตและเผยแพร่วารสารฉบับนี้ของทางหน่วยงานนี้สามารถให้บริการท่านผู้อ่าน ซึ่งดู อีกทีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและการคลังของกรุงเทพมหานครได้อย่างยั่งยืนตามแผนงานของคณะผู้จัดทำวารสารอย่างยั่งยืนต่อไป...

นายปิยะ พุฒคณัง
บรรณาธิการ

คณะผู้จัดทำ วารสารบางกอก ECONOMY

ประธานที่ปรึกษา	นางศิลปสวย ระวีแสงสูรย์	ปลัดกรุงเทพมหานคร
รองประธานที่ปรึกษา	นายวิชิต ชีวะภาณีย์	รองปลัดกรุงเทพมหานคร
ที่ปรึกษา	นายธรรมรัตน์ บุญคำ	ผู้อำนวยการสำนักงานคลัง
	นายธรรมาธิ์ คุ้มอินดี	รองผู้อำนวยการสำนักงานคลัง
	นายเกษมย์ ศรีรัตนพันธ์	รองผู้อำนวยการสำนักงานคลัง
บรรณาธิการ	นายปิยะ พุฒคณัง	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
กองบรรณาธิการ	นายภาณุพงศ์ จินดาประเสริฐ, น.ส.รัชฎาวัลย์ สุขอุดม, น.ส.ปภัสน จาณิส, น.ส.วิภาวัลย์ สุขสวัสดิ์, น.ส.ฉวีภาณี มีวจิณาส, นางสุวิมล เรือนจันทร์, นายกำพล ธิสา	

- ๓ **บางกอกกับการณ**
บทความความเข้าใจใน "สินทรัพย์ดิจิทัล"
Digital Asset กับใคร?:
- ๕ **คลังบางกอก**
ข้อบัญญัติ กทม. เรื่อง ค่าธรรมเนียม
การให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. 2562
- ๘ **เศรษฐกิจบางกอก**
MICE - โมเดล - กับการเมืองเศรษฐกิจเมือง
- ๑๑ **บางกอกบอกให้รู้**
มิติใหม่รูปแบบการลงทุนยุคดิจิทัล "Unit Linked"
กองทุนทางเลือกประกันชีวิตควบการลงทุน
- ๑๔ **สารภาพ**
"ECO TAX" ภายใต้หลักกฎหมาย
ภายใต้เหตุผล & ผู้ประกอบการต้องจ่าย!
- ๑๖ **On Trade**
การปรับโครงสร้างกฎหมายสังคมไร้เงินสด...
"Cashless Society"
- ๑๙ **Progress Project**
"โครงการก่อสร้างศูนย์ราชการ
กรุงเทพมหานคร" (แยกถา)
ต้นแบบศูนย์ราชการนำร่องแห่งแรกของ กทม.
- ๒๒ **รอบรู้บางกอก**
บทบาท การกัก กทม. เนื่องในโอกาสสมหามงคล
"พระราชพิธีบรมราชาภิเษก" สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ 10

จัดทำโดย :

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
สำนักงานคลัง กรุงเทพมหานคร
โทร. 0 2224 1916 โทรสาร 0 2225 1945
ดาวน์โหลดวารสารฉบับนี้ได้ที่ :
www.bangkok.go.th/tlic
จัดทำโดย : ฝ่ายภาพ ออกแบบ และพิมพ์ :
บริษัท ดอกลี จำกัด
โทร. 0 2272 1169 โทรสาร 0 2272 1173
Email : dokkai@hotmail.com

มาทำความเข้าใจใน

“สินทรัพย์ดิจิทัล”
(Digital Asset) กันเถอะ!

“**บางกอกทันการณ**” ฉบับนี้เรามาทำความเข้าใจกับ Digital Asset หรือเรียกว่าเป็น “**สินทรัพย์ดิจิทัล**” นั่นเอง และโดยที่ปัจจุบันพระราชกำหนดการประกอบสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ.2561 ได้นิยามความหมายคำว่า “**สินทรัพย์ดิจิทัล**” ไว้ตามมาตรา 3 ซึ่งหมายถึง **คริปโทเคอร์เรนซี และ โทเคนดิจิทัล** ทั้งนี้จะกล่าวได้ว่า สินทรัพย์ในยุค 4.0 นั้น มีมากมายจนบางคนคาดไม่ถึง และในบางสินทรัพย์ที่ทั่วไปทุกคนไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่ามีมูลค่า และยังสามารถสร้างรายได้ ประกอบกับเป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้า โดยทำหน้าที่เหมือนสกุลเงินต่างๆ ที่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอะไรก็ได้บนโลกใบนี้ หากแต่จะต้องได้รับการเห็นพ้องต้องกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายด้วย

หากเมื่อเรากล่าวถึง “สินทรัพย์” ในอดีตก่อนที่โลกจะปรับเปลี่ยนเข้าสู่ยุคดิจิทัล เราๆ ท่านๆ อาจนึกถึงคำว่า “สินทรัพย์” คือ สิ่งที่มีแปลงมูลค่าเป็นตัวเงินได้ เช่น ทอง ที่ดิน ตึก หรือเครื่องจักร ซึ่งในยุคต่อมาเราเริ่มนึกถึงกลุ่มประเภททรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นผลงานอันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ และปัจจุบันในยุคดิจิทัลนี้มีสินทรัพย์ใหม่ๆ ที่เรียกได้ว่าคนที่เกิดในยุค 80 - 90 แทบจะไม่มีใครเลยนอกเสียจากว่ามีความสนใจเรื่องจริงๆ หรือมีความเกี่ยวข้อง กับหน้าที่การงาน หรือชีวิตประจำวัน หรือบางคนอาจต้องเรียนรู้จากรุ่นลูก รุ่นหลาน เพราะหลายอย่างที่เกิดขึ้นในอดีตไม่มีใครคาดคิดว่าสิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นสินทรัพย์ได้...

“Digital Asset” โดยพื้นฐานที่สุด ได้แก่ โดเมนเนม, เว็บไซต์, ซอฟต์แวร์, หรือแอปพลิเคชันและดาด้า และที่เรา รู้จักกันเป็นอย่างดีก็คือ Facebook Instagram YouTube Blog หรือ Registered Users ของ Platform ที่ล้วนแต่มีมูลค่า และนับเป็นสินทรัพย์ ซึ่งบางคนอาจไม่เคยรู้ อีกทั้งเมื่อยังมี จำนวน Follower หรือมีแฟน ๆ ติดตามจากช่องทางต่าง ๆ

มากเท่าใด ยิ่งก็มีมูลค่าสูง ที่ในบางครั้งนั้นมูลค่าเทียบเท่าหลักพันล้านได้เช่นกัน เนื่องจากปัจจุบันในการประมูลช่องทีวีมีราคาเฉลี่ยช่องละ 2 - 3 พันล้าน ซึ่งบางช่องมีฐานคนดูเทียบหลักแสนเท่านั้น เมื่อเทียบกับ YouTuber Facebook Instagram YouTube Blog หรือ Registered Users ของ Platform ของเน็ตไอดอล หรือ Influencer ดังนั้น เราจึงจะเห็นได้ว่าข้อมูลความรู้ที่ีค่า ซึ่งน่าอ่าน และมีฐานคนที่ติดตามเป็นหลักล้าน หรือ Engagement ในหลักแสนก็อาจจะเปรียบเสมือนมีสินทรัพย์ที่มีมูลค่า และสามารถนำมาเป็นช่องทางในการสร้างรายได้ได้เหมือนกัน.. หรือแม้แต่ในการสร้างแบรนด์ กล่าวคือ รูปแบบที่มีการสร้างแบรนด์ของบุคคล และการสร้างแบรนด์ต้องการเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่มีต่อสังคม โดยสิ่งเหล่านี้ก็จะถือว่าสามารถสร้างให้มีมูลค่าได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากมีลักษณะเปรียบเทียบเป็นการโฆษณา Digital Asset คือสินทรัพย์ดิจิทัล ที่สามารถสร้างรายได้และมีโอกาสเพิ่มมูลค่าที่ส่งในระยะยาวนั่นเอง

Digital Asset ต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้น ย่อมถือได้ว่าเป็นกลุ่มประเภทของ “สินทรัพย์ดิจิทัล” ที่สามารถสร้างรายได้ และมีโอกาสใช้เป็นช่องทางในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินทรัพย์ ที่ส่งในระยะยาวต่อไปได้ ดังเช่น

1. Domain Name

“โดเมนเนม” ที่มีโอกาสสร้างมูลค่าเพิ่มขึ้นในอนาคต ได้แก่ โดเมนเนมที่สั้น จำง่าย และมีข้อความระหว่าง 1 - 3 พยางค์ เช่น ebay, amazon, facebook, google, pantip, sanook, kapook และมีสกุลที่ลงท้ายด้วย dot-com (.com) ซึ่งเหล่านี้คือคุณสมบัติของโดเมนที่มีราคา และในปัจจุบัน โดเมนที่เข้าข่ายลักษณะที่กล่าวมานี้หายากเต็มที่เนื่องจากถูก นักล่าโดเมนฉกฉวยไปเก็บไว้เพื่อทำกำไรก่อนเข้ามกแล้ว..

2. Website Content

ในกรณีที่เรายังไม่ได้เป็นผู้ครอบครองหรือเจ้าของ “โดเมนเนม” ที่มีคุณสมบัติ สวย สั้น จำง่าย และลงท้ายด้วย .com หรือ .co ก็ยังต้องกังวลแต่อย่างใด เนื่องจากเราไม่สามารถสร้างรายได้ ได้อีกเช่นกัน เพราะในสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่า และยังคงถือเป็นหลักประกันว่าเว็บไซต์ของเราจะมีทั้งรายได้ และมูลค่าเพิ่ม ก็คือ Website Content หรือ เนื้อหาที่อยู่ในนั้นเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในองค์ประกอบที่จะส่งผลทำให้เว็บไซต์ที่พัฒนาดังกล่าวติดอันดับบน Google Search Engine โดยทำให้ทุกๆ คนค้นหาคุณเจอบน Google อีกทั้งยังมีคนแชร์บทความของคุณบน Social Media และนี่จึงเป็นเหตุผลที่มีคนให้การติดตามสนใจอ่านเว็บไซต์เพิ่มขึ้น ดังนั้นเมื่อเว็บไซต์ของคุณมี Traffic จำนวนมาก คุณก็จะมีช่องทางในการทำเงินรายได้จาก Traffic เหล่านั้นได้สูงขึ้นโดยปริยาย..

3. User Website traffic

ฐานข้อมูลของผู้ใช้งาน (user) ที่มีในระบบ จะก่อให้เกิดรายได้และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มของเว็บไซต์สูง โดยจะเห็นได้จากคนที่ติดตามวงการของกลุ่มธุรกิจ Startup ที่ต้องเคยได้ยินข่าวว่าธุรกิจสตาร์ทอัพหลายๆ รายทั้งในไทยและต่างประเทศที่มีมูลค่าในกิจการหรือธุรกิจเหล่านั้น จะมีมูลค่าที่สูงมาก เนื่องจากเป็นธุรกิจที่มีกลุ่ม user ของฐานข้อมูลผู้ใช้งานในระบบดาต้าเบสเป็นจำนวนมาก โดยข้อมูลเหล่านี้ถือได้ว่าเป็น Digital Asset ชนิดหนึ่ง และมีค่าราวกับทองคำแห่งโลกดิจิทัลปัจจุบันเพราะคนที่ถือครองข้อมูลเหล่านี้สามารถที่จะนำไปใช้พัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์ ตลอดจนแผนการตลาด และลักษณะข้อความที่จะใช้สื่อสาร พร้อมทั้งยังสามารถนำไปใช้ทำ Direct selling, Re - targeting และ Re - marketing เพื่อเสนอขายสินค้าให้แก่พวกเขาได้โดยตรงได้อีกด้วย ส่วนกรณีของ เว็บไซต์ หรือ Blog ก็สามารถสร้างและสะสมฐานข้อมูลในลักษณะนี้ได้เช่นกัน ซึ่งกิจกรรมในการสร้างฐานข้อมูลของกลุ่มผู้ใช้งานระบบหรือ User ดังกล่าวในเว็บไซต์นี้เรียกว่า List building

4. Revenue

รายได้ (Revenue) โดยประเด็นของรายได้ซึ่งจัดอยู่ในอันดับสุดท้าย และพวกเราจะอาจจะแปลกใจว่ารายได้ นั้นสำคัญที่สุด แต่ทำไมอยู่อันดับท้ายสุดในการพิจารณาถึงสินทรัพย์ดิจิทัล (Digital Asset) นั่นก็เพราะว่า รายได้จะเกิดขึ้น

โดยปริยาย ขอเพียงคุณมีการสร้างเนื้อหาภายในเว็บไซต์ (Website content) ที่ดีและน่าสนใจเพื่อดึงดูด Traffic ให้เข้ามาสนใจมากๆ จากนั้นจึงเปลี่ยน Traffic ให้กลายเป็นกลุ่มของ User ที่ค่อยๆ เพิ่มขึ้น..

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการนำสินทรัพย์ดิจิทัลเพื่อมาใช้ในการระดมทุนรูปแบบใหม่ที่อาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วย เรียกว่า (Initial Coin Offering : ICO) เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเป็นจำนวนมาก ซึ่งแทนที่ผู้ลงทุนจะใช้เงินเพื่อแลกกันนั้น แต่พวกเขาจะได้รับเหรียญดิจิทัลที่จับต้องไม่ได้เป็นสิ่งที่ตอบแทนประกอบกับที่ประเทศไทย นั้น ได้มีการออกพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 เข้ามากำกับดูแลและมอบบทบาทให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และควบคุมการเสนอขายโทเคนต่อประชาชน (ตลาดแรก) และกำกับดูแลตัวกลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ดิจิทัล (ตลาดรอง) เพื่อให้เกิดความชัดเจนก่อนที่จะตัดสินใจลงทุน และช่วยเหลือให้ประชาชนไม่ถูกหลอกหลวง โดยรูปแบบของ Digital Asset ที่ดำเนินซื้อขายและแลกเปลี่ยน ในส่วนนี้ประกอบด้วย

1. สกุลเงินดิจิทัล : ในนิยามความหมายของสินทรัพย์ดิจิทัลดังกล่าว ก็คือ “คริปโทเคอร์เรนซี” ซึ่งถือเป็นหน่วยอิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างเพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้า บริการ และสินทรัพย์ดิจิทัลอื่นๆ เช่น Bitcoin , Ripple , Ethereum และ Litecoin เป็นต้น

2. โทเคนดิจิทัลเพื่อการลงทุน (investment token) : คือ หน่วยอิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างเพื่อกำหนดสิทธิในการร่วมลงทุน เช่น สิทธิในส่วนแบ่งรายได้ ผลกำไรจากการลงทุน (คล้ายหลักทรัพย์) ซึ่งออกและเสนอขายผ่านกระบวนการ ICO

3. โทเคนดิจิทัลเพื่อการใช้ประโยชน์ (Utility token) : หมายถึง หน่วยอิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างเพื่อกำหนดสิทธิในการได้รับสินค้าหรือบริการที่เฉพาะเจาะจงที่ออกและเสนอขายผ่านกระบวนการ ICO

...อย่างไรก็ตามในการลงทุนย่อมมีความเสี่ยงเสมอ โดยยังเป็นสินทรัพย์ดิจิทัล นั้น ก็ถือเป็นเรื่องใหม่ที่ต้องศึกษาและทำความเข้าใจรายละเอียดก่อนการลงทุน.. ดังนั้นสินทรัพย์ในตลาดประเภทนี้จึงเป็นตลาดของกลุ่มแฟนคลับที่ที่มีความรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีทางดิจิทัลเท่านั้น ไม่ใช่ตลาดของนักลงทุนทั่วไป !

ข้อบัญญัติ กทม. เรื่อง ค่าธรรมเนียมการให้บริการ ในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามกฎหมาย ว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. 2562

คอลัมน์ “คลังบางกอก” ฉบับนี้กองบรรณาธิการขอมาวิวและสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมโยงในบริบทของมิติด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นตัวกำหนดบทบาทภารกิจและหน้าที่ของกรุงเทพมหานครให้มีการจัดการและแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมของเมือง รวมไปถึงในด้านต้นทุนค่าใช้จ่ายในการเข้าไปบริหารจัดการที่สูงขึ้นโดยต่อเนื่องจำเป็นที่ทางกรุงเทพมหานครจะต้องบัญญัติกฎหมายใหม่ๆ พร้อมทั้งพิจารณากำหนดอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมรายได้ หรือภาษีให้กับกรุงเทพมหานครเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้มีฐานการคลังและงบประมาณที่มากพอที่จะเข้าไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการให้บริการสาธารณะตามกิจกรรมโครงการต่างๆ แก่ประชาชนภายในพื้นที่ของกรอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของ กทม. ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ..

ฉะนั้นในการประชุมสภากรุงเทพมหานคร สมัยประชุมสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ 6 ประจำปี 2562 ณ ห้องประชุมสภากรุงเทพมหานคร อาคารโอราวัตพัฒนา ศาลาว่าการ กทม. 2 ดินแดง เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2562 ซึ่งมี ร.ต.ต.เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ เป็นประธานการประชุม และมี พล.ต.อ.อัศวิน ขวัญเมือง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร คณะผู้บริหาร สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมในการประชุมครั้งนี้ด้วย โดยในที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้ตรากฎหมาย ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าธรรมเนียมการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ตามที่นายชวาท ศิริฤทธิ์วัฒนา ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างกฎหมายฉบับดังกล่าว เสนอ และนอกจากนี้ทางคณะกรรมการฯ ยังมีข้อเสนอแนะต่อประชุมฯ โดย กทม.ควรปรับปรุงข้อบัญญัติเรื่อง ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่เก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยและเอกชนที่รับชำระค่าธรรมเนียมเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยแทนกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2546 เพื่อให้สอดคล้องกับข้อบัญญัติฉบับนี้ด้วย ประกอบกับที่ กทม. นั้นยังควรเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-payment) รวมทั้งเตรียมความพร้อมให้เจ้าหน้าที่จัดเก็บฯ สื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับประชาชน ตลอดจนในกฎหมายข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าธรรมเนียมการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 ตุลาคม 2562 ดังกล่าว ด้วย

จากสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากการเจริญเติบโตของสังคมเมืองในปัจจุบัน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ผลักดันและก่อให้เกิดปริมาณขยะสะสมที่เพิ่มขึ้น ในเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร อย่างน่าตกใจ โดยจากข้อมูลของกรมควบคุมมลพิษ ปี 2559 จะพบว่าประชากร 1 คน จะผลิตขยะต่อวันเป็นปริมาณถึง 1.14 กิโลกรัม โดยเฉลี่ย ทั้งนี้ซึ่งล้วนเกิดจากพฤติกรรมในการสร้างให้เกิดขยะที่มาจากหลายสาเหตุ ไม่ว่าจะเป็นเพราะเหตุผลที่มีการซื้อความสะดวกสบายหรือเพื่อความรวดเร็วในการใช้ชีวิตประจำวัน อาทิ ข้าวกล่อง ขวดน้ำ แก้วน้ำพลาสติกที่ผู้ขายหิ้วหิ้วได้ง่ายและราคาถูก โดยที่ผู้บริโภคมีการหาซื้อง่าย กินอยู่ง่าย และไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากปริมาณขยะสะสมที่จะตามมา และกลายมาเป็นปัญหาของเมืองที่สะท้อนกลับมาสู่พวกเรา รวมถึงด้านสภาพแวดล้อมที่ทรุดโทรมลง ไม่ว่าจะเป็นภาพของกองขยะที่ไม่น่ามอง สกปรกเหม็นรบกวน และนำมาซึ่งเชื้อโรค อีกทั้งการมีถังขยะที่เต็มล้นอยู่เกลื่อนเมืองอันส่งผล

ถึงภาพลักษณ์ของกรุงเทพมหานคร และเป็นแหล่งเพาะของสัตว์พาหะพันธุ์เชื้อโรค ทั้งนี้ ซึ่งผลกระทบต่อสังคมยังไม่รวมถึงในส่วนขยะที่ถูกทิ้งลงในแม่น้ำลำคลอง จนทำให้น้ำเน่าเสียและไปปิดทางระบายน้ำ อันเป็นต้นเหตุของการเกิดปัญหาน้ำท่วมในเขตพื้นที่ กทม. มาโดยต่อเนื่อง ในกรณีนี้ กทม. ซึ่งเป็นองค์กรหน่วยงานที่รับผิดชอบในการเก็บขนมูลฝอยและกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยตรง จึงมีต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านงบประมาณในการบริหารจัดการขยะทั้งระบบในแต่ละปีสูง โดยจากสถิติของปี พ.ศ. 2561 ซึ่งเท่ากับ 6,924 ล้านบาท ขณะที่ กทม. นั้น สามารถที่จะจัดเก็บค่าธรรมเนียมในเรื่องดังกล่าวได้เพียง จำนวน 523 ล้านบาท หรือคิดเป็น 7% ของต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น โดยภาระที่ กทม. จะต้องแบกรับในส่วนของบ้านเรือนทั่วไปซึ่งมีต้นทุนค่าใช้จ่ายในการเก็บขนและกำจัดขยะต่อครัวเรือนอยู่ที่ 228 บาทต่อเดือน แต่ทาง กทม. กำหนดอัตราจัดเก็บค่าธรรมเนียมอยู่ที่ครัวเรือนละ 20 บาทต่อเดือน เท่านั้น !

*ที่มา: สำนักงานจัดการมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล สำนักงานสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร

จากการที่ กทม. ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ (ร่าง) ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ฉบับดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 21 ม.ค. - 5 ก.พ. 62 ผ่านทางสำนักงานเขต 50 เขต และบริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด โดยมีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน 3,095 ราย ซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วยทั้งในส่วนประเด็นเรื่องค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งปฏิกูล (การเก็บและขน เห็นด้วยร้อยละ 76.1 และในส่วนการกำจัด เห็นด้วยร้อยละ 74.5) ประเด็นเรื่องค่าธรรมเนียมการจัดการมูลฝอยทั่วไป (การเก็บและขน เห็นด้วยร้อยละ 74.2 - 80.8 และในส่วนการกำจัด เห็นด้วยร้อยละ 72.2 - 80.0) รวมถึงประเด็นเรื่องค่าธรรมเนียมการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ (การเก็บและขน เห็นด้วยร้อยละ 88.0 - 99.4 และในส่วน

การกำจัด เห็นด้วยร้อยละ 89.2 - 93.3) ทั้งนี้โดยปัจจุบัน ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าธรรมเนียมการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. 2562 จะก่อให้เกิดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการแก่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยใหม่ตามปริมาณขยะที่ของกรุงเทพมหานครเป็นผู้จัดเก็บและกำจัดในแต่ละประเภทตามตารางที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ฉบับดังกล่าวนี้ ดังต่อไปนี้

สินค้าจากการจัดเก็บค่าธรรมเนียมขยะ

ขยายโอกาสทางการศึกษา

- สร้างห้องสมุดชุมชน
- ศูนย์การเรียนรู้การจัดการสิ่งแวดล้อม

พัฒนาพื้นที่สีเขียวและแหล่งพักผ่อน

- สวนสาธารณะ
- ลานกีฬา

ดูแลคุณภาพชีวิตคนเมือง

- จัดตั้งศูนย์ดูแลเด็กเล็กก่อนวัยเรียน
- ศูนย์ดูแลผู้สูงอายุ
- ติดตั้งกล้องวงจรปิด
- ไฟส่องสว่าง

พัฒนาเทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อม

- สร้างระบบแปรรูปและใช้ประโยชน์จากขยะ
- ส่งเสริมระบบกำจัดขยะที่ผลิตพลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อม

อัตราค่าธรรมเนียมใหม่

สิ่งปฏิกูล

รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท/ลูกบาศก์เมตร)
ค่าเก็บขน	300
ค่ากำจัด	300
รวม	600

ขยะทั่วไป บ้านเรือนทั่วไป (ขยะไม่เกิน 20 ลิตร/วัน)

รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท/เดือน)
ค่าเก็บขน	40
ค่ากำจัด	40
รวม	80

สถานที่ผลิตขยะมาก ตั้งแต่ 1 ลบ.ม./วัน ขึ้นไป

คิดอัตราค่าธรรมเนียมลูกบาศก์เมตรละ

รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท/เดือน)
ค่าเก็บขน	3,250
ค่ากำจัด	3,500
รวม	6,750

MICE

“โมซ์”กับการฟื้นฟูเศรษฐกิจเมือง

สืบเนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีลักษณะพิเศษ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของความเจริญเติบโตในทุกๆ ด้านของประเทศ ประกอบกับกรุงเทพฯ ยังมีมิติความเชื่อมโยงในด้านเศรษฐกิจทั้งในระดับเศรษฐกิจของท้องถิ่นเองและกับเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ฉะนั้น “เศรษฐกิจ Bangkok” ฉบับ Vol.41 นี้เราจะมาลองกันทุกประเด็นของการกระตุ้นและฟื้นฟูภาคเศรษฐกิจของเมือง โดยอาศัยรูปแบบแนวทางในการดำเนินธุรกิจที่สร้างสรรค์ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจผ่านช่องทางงานอีเวนต์ (Event) คือ ทิมอบประสบการณ์สุดพิเศษให้กับผู้ร่วมงานและยังถือเป็นการเปลี่ยนรูปแบบแนวคิดใหม่ของธุรกิจและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของโลกปัจจุบัน..

“MICE” หรือ Business Event หมายถึง ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การประชุมงานชาติ และการจัดนิทรรศการ และนอกเหนือไปแล้วยังถือเป็นอีกหนึ่งสาขาของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศเป็นจำนวนมาก เนื่องจากธุรกิจโมซ์เป็นธุรกิจที่ได้พัฒนามาจากธุรกิจนำเที่ยว ดังนั้นในการเดินทางท่องเที่ยวจึงมีวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงโดยเน้นคุณภาพของนักท่องเที่ยว (Quality Visitors) ซึ่งมีระดับการใช้จ่ายสูงกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วๆ ไป 3-4 เท่า โดยจะเห็นได้ว่าในแต่ละทริปของการเดินทาง นั้นค่อนข้างมีการใช้จ่ายที่มีมูลค่าสูงกว่าการท่องเที่ยวประเภทอื่น ปัจจุบันในประเทศไทยก็ไม่มีสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและ

นิทรรศการ โดยเป็นองค์การมหาชน ซึ่งทำหน้าที่ดูแลและช่วยผลักดันให้ตลาดเติบโตขึ้นทุกๆ ปี

M : Meeting หมายถึง ธุรกิจจัดการประชุม สัมมนา ผูกอบรวมของบริษัทเอกชน หรือองค์กรต่างๆ ของรัฐ ตั้งแต่ระดับองค์กร ระหว่างองค์กร ซึ่งรวมถึงกิจกรรมส่งเสริมการค้าสถานที่ (Company Outing) เพื่อสร้างสัมพันธ์ในที่ทำงาน โดยบริษัทเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ผู้เข้าร่วมประชุม

I : Incentives หมายถึง ธุรกิจนำเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงาน หรือบุคลากร ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวแบบหมู่คณะ โดยบริษัทหรือองค์กรเป็นผู้จ่ายเงินให้เพื่อเป็นรางวัลแก่บุคลากร หรือทำยอดขายถึงเป้า และเป็นการสร้างแรงจูงใจ (Incentives)

C : Conventions หมายถึง การประชุมนานาชาติ รวมบุคคลในสายอาชีพเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน ซึ่งมักจะเป็นการจัดงานขนาดใหญ่ในระดับภูมิภาคหรือประเทศที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมากจากหลายหลายประเทศ จัดโดยรัฐบาล สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร

E : Exhibitions หมายถึง ธุรกิจการจัดงานที่ครอบคลุมเรื่องการจัดแสดงสินค้า หรือบริการ รองรับทั้งภาคอุตสาหกรรม ผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้ซื้อ โดยครอบคลุมทั้งระดับชาติ ระดับภูมิภาค และนานาชาติ ซึ่งผู้จัดงานอาจเป็นชาวไทย หรือชาวต่างประเทศก็ได้

MICE “โมซ์” อาจกล่าวได้ว่า เป็นธุรกิจแนวใหม่หรือเป็นอุตสาหกรรมในรูปแบบของการท่องเที่ยวที่กำลังมาแรงในโลกยุคใหม่ซึ่งทางรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ เพราะมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และสามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นมูลค่าสูงในแต่ละปี โดยที่ธุรกิจโมซ์ในไทยซึ่งมีระดับความสำคัญและมีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ประมาณปีละ 5-10 % และองค์ประกอบที่ทำให้ธุรกิจโมซ์ของไทยมีความแข็งแกร่งประกอบกับมีจุดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์และมนต์เสน่ห์สามารถดึงดูดชาวต่างชาติได้ นั้น ก็จะต้องอาศัยปัจจัยความพร้อมด้านสถานที่ สำหรับจัดงานและมีที่พัก หรือแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและหลากหลาย โดยเน้นเรื่องขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนต้องอาศัยปัจจัย ด้านบุคลากรที่มีความชำนาญ รวมถึงด้านการอำนวยความสะดวก พร้อมจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการคมนาคมขนส่ง

จากปีที่ผ่านมาในปี 2561 จะพบว่า ภาพรวมของอุตสาหกรรมโมซ์ของไทยที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มโมซ์ ทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ รวมทั้งสิ้นจำนวน 34,267,307 ราย จึงสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทย รวมเป็นเงิน 212,924 ล้านบาท ทั้งนี้ โดยเป็นผลมาจากการสนับสนุนของทางภาครัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้การดำเนินการธุรกิจโมซ์เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ

จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีความพร้อมในกลไกของธุรกิจอุตสาหกรรมโมซ์ (MICE) ในภูมิภาคเอเชีย เนื่องจากมีมาตรฐานของสถานที่จัดงานไม่ว่าจะเป็นโรงแรม ศูนย์ประชุม ศูนย์แสดงสินค้าทั้งในกรุงเทพฯ และโมซ์ซิตี้อีก 4 แห่งในแต่ละภูมิภาคของประเทศ ได้แก่ ภูเก็ต และขอนแก่น นอกจากนี้ไทยยังมีความเป็นมืออาชีพของบุคลากรโมซ์ที่มีความสามารถในระดับมาตรฐานมากขึ้น ซึ่งส่งผลทำให้นักเดินทางกลุ่มโมซ์จากต่างชาติให้ความมั่นใจและเลือกประเทศไทยในการเป็นจุดหมายปลายทาง (Destination) ของการจัดงานแสดงสินค้าหรือบริการต่างๆ ขณะเดียวกันภายในประเทศเอง

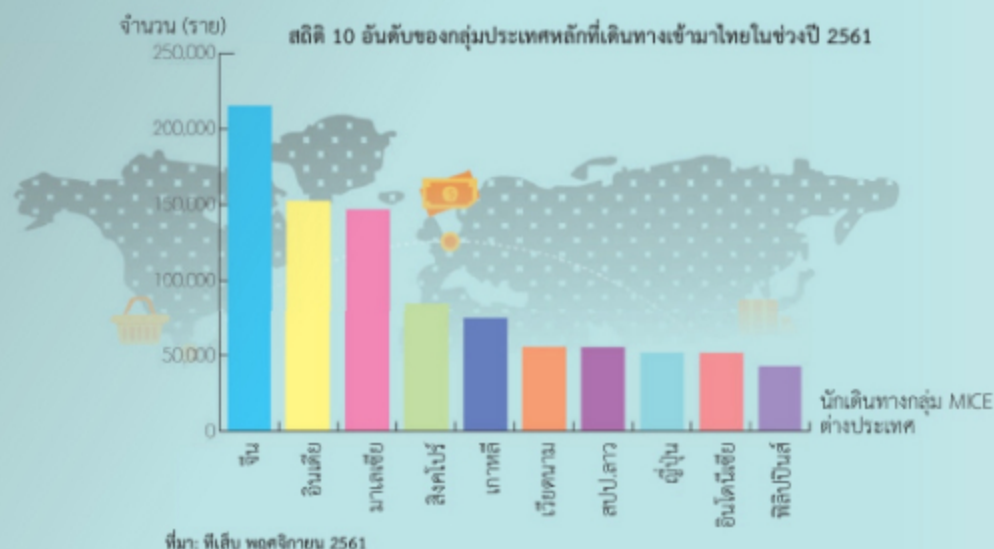
ยังมีความพร้อมส่งเสริมการจัดประชุมในจังหวัดต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการกระจายรายได้และก่อให้เกิดความเข้มแข็งของภาคชุมชนอีกด้วย

สัดส่วนนักท่องเที่ยวกลุ่ม MICE จากต่างประเทศ

สำหรับยอดสัดส่วน MICE ในประเทศไทยในช่วงปี 2561 ที่ผ่านมา จากข้อมูลรายงานผลสำรวจของ “ทีเส็บ” ณ เดือนพฤศจิกายน 2561 จะพบว่าโมซ์กลุ่มหลัก ได้แก่ นักเดินทางธุรกิจชาวเอเชียที่มีสัดส่วนมากที่สุดถึง 85.77 % ของจำนวนนักเดินทางทั้งหมด 1,255,985 ราย ซึ่ง 10 อันดับของประเทศที่เดินทางเข้ามา คือ จีน 214,877 ราย อินเดีย 152,638 ราย มาเลเซีย 146,387 ราย สิงคโปร์ 84,211 ราย และเกาหลี 71,141 ราย เวียดนาม 55,306 ราย สเปน 55,125 ราย ญี่ปุ่น 51,361 ราย อินโดนีเซีย 51,320 ราย และฟิลิปปินส์ 42,398 ราย ส่วนนักเดินทางกลุ่มโมซ์ในประเทศไทยเองมีจำนวน 33,011,322 ราย โดยผลของธุรกิจอุตสาหกรรมโมซ์ดังกล่าวก่อให้เกิดรายได้ในระบบเศรษฐกิจรวม 117,301 ล้านบาท ซึ่งในแง่ของรายได้เข้าประเทศที่มีอัตราการเติบโต 28.89 % นั้น เป็นผลมาจากความแข็งแกร่งของภาคเศรษฐกิจไทยที่มาจากปัจจัยหลักในด้านการขยายตัวของการส่งออกและการท่องเที่ยวประกอบกับที่ได้รับแรงบวกจากนโยบายภาครัฐของไทยอีกส่วนหนึ่งให้การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยกำหนดมาตรการเพื่อใช้ลดหย่อนภาษีค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม อบรม สัมมนา ยังโรงแรมของภาคเอกชนภายในประเทศ รวมถึงในการเดินทางท่องเที่ยวตามภูมิภาคต่างๆ ของไทยในจังหวัด 55 เมืองรอง เป็นต้น

ภาคการถือครอง “โมซ์” ในไทยยังคงมีการเติบโต ..

สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ “ทีเส็บ” ได้กล่าวถึงภาพรวมของอุตสาหกรรม “โมซ์” ปี 2561 ซึ่งมีจำนวนนักเดินทางกลุ่มโมซ์ทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ รวม 34,267,307 ราย

สามารถสร้างรายได้ให้ประเทศไทยรวมกว่า 212,924 ล้านบาท และสำหรับปี 2562 คาดการณ์ว่าประเทศไทยจะมีโอกาสได้ต้อนรับนักท่องเที่ยวกลุ่มไมซ์ รวมทั้งสิ้นประมาณ 35,982,000 คน และสามารถสร้างรายได้ให้ประเทศไทยได้ประมาณ 221,500 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นนักเดินทางกลุ่มไมซ์ที่เป็นชาวต่างประเทศประมาณ 1,320,000 คน โดยสร้างรายได้ให้ประเทศไทยจำนวน 100,500 ล้านบาท ในส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าร่วมงานไมซ์ภายในประเทศ นั้น คาดว่าจะมียอดรวมประมาณ 34,662,000 คน และสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศทั้งสิ้นจำนวน 121,000 ล้านบาท

สืบเนื่องจากการสนับสนุนของภาครัฐบาลที่ต้องการให้ธุรกิจ “ไมซ์” เป็นเครื่องมือการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ประกอบกับปัจจัยที่ไทยมีกลุ่มบุคลากรไมซ์ที่เป็นมืออาชีพในมาตรฐานสากล จึงส่งผลทำให้ไทยได้รับความนิยมในการเลือกใช้เป็นฐานการจัดประชุมและการแสดงสินค้าหรือบริการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องด้วยความมีชีวิตชีวา ความหลากหลาย และธรรมชาติของทรัพยากรการท่องเที่ยวอันน่าอัศจรรย์ที่ส่งผลทำให้ประเทศไทยได้มีโอกาสต้อนรับกลุ่มนักธุรกิจ รวมถึงนักเดินทางท่องเที่ยวกลุ่มไมซ์ สำหรับใช้เป็นสถานที่นัดหมายประชุม หรือจัดการประชุมใหญ่ๆ อีกทั้งการจัดงาน

ทางธุรกิจและสังคม ซึ่งเริ่มต้นตั้งงานระดับโลกเพื่อการรองรับแขกหลายแสนท่าน และงานประชุมของผู้บริหารกลุ่มเล็กๆ ที่ต้องวางแผนอย่างแม่นยำไปจนถึงงานประชุมใหญ่ที่จัดขึ้นเพื่อก่อให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ซึ่งนับแล้วประเทศไทยล้วนแต่มีทางเลือกที่มากมายไม่สิ้นสุดมีสถานที่ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับทุกกลุ่มโอกาสด้วยการผสมผสานอย่างลงตัวระหว่างมาตรฐานเรื่องสถานที่จัดงานในระดับโลกที่เป็นสากลและมีบริการชั้นเลิศแก่นานาชาติ ซึ่งในการเดินทางที่สะดวกสบายโดยประเทศไทยมีท่าอากาศยานประจำอยู่หลายแห่งในภูมิภาคทั่วประเทศที่ให้บริการทั้งสายการบินภายในและต่างประเทศ และมีท่าอากาศยานอีกหลายแห่งเช่นกันที่ให้บริการเชื่อมโยงเฉพาะเที่ยวบินในประเทศ ทั้งนี้ สำหรับท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานนานาชาติดอนเมืองในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นท่าอากาศยานชั้นนำของไทย ตลอดจนยังเป็นศูนย์กลางในการเดินทางของผู้โดยสารระหว่างประเทศทั้งขาเข้าและขาออก นอกจากนี้ กรุงเทพมหานครของไทยยังเป็นประตูที่นำไปสู่เมืองหลักในภูมิภาคและไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ อีกหลายแห่งที่สำคัญภายในประเทศ อาทิ ภูเก็ต กระบี่ ชอนแก่น เชียงใหม่ และหัวหิน พัทยา หาดใหญ่ เกาะสมุย หรือเกาะพีพี เป็นต้น

มิติใหม่รูปแบบการลงทุนชนิดลิงก์ “Unit Linked” กองทุนทางเลือกประกันชีวิตควบการลงทุน..

ในปัจจุบันหลายคนที่เคยไปทำธุรกรรมการเงินที่ธนาคารพาณิชย์ของไทย คงต้องมีสักครั้งที่เราจะได้รับการสอบถามจากทางพนักงานของธนาคารว่า..สนใจที่จะซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิตบ้างหรือไม่ ? พร้อมกับการจูงใจลูกค้าที่มาขอรับบริการด้วยคำพูดโน้มน้าวต่างๆ เพื่อให้เห็นถึงผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคารไม่ว่าจะเป็น..

“ผลิตภัณฑ์นี้ถือเป็นการออมเงินรูปแบบหนึ่งนะค่ะ !”
 “สำหรับมอบเป็นมรดกให้แก่ลูกหลานได้ครับ !”
 “ถ้าเราเป็นอะไรไป..อนาคตคนอยู่ข้างหลังจะได้ไม่ลำบาก !”

โดยคำเสนอขายผลิตภัณฑ์เพื่อให้ความคุ้มครองประกันชีวิตแก่ลูกค้าที่ซื้อทุนประกันภายใต้กรรมธรรม์จากทางพนักงานของธนาคารในรูปแบบเดิมที่ผ่านมา ซึ่งไม่อาจสนองตอบต่อประโยชน์ความต้องการที่แท้จริงของลูกค้าได้อย่างครบวงจร ดังนั้น จึงได้เกิดมิติใหม่สำหรับลูกค้าและผู้ที่ต้องการสร้างความมั่นคงตลอดจนความมั่นคงให้กับชีวิตที่พวกเขาเคยได้ยินกันมาเกี่ยวกับกองทุนทางเลือกประกันชีวิตแบบควบการลงทุน หรือที่เรียกกันว่า “ยูนิตลิงค์ (Unit Linked)” ทั้งนี้ ที่เรียกกันว่าเป็นรูปแบบใหม่ของการประกันชีวิต นั้น ก็น่าจะมาจากการที่ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวสามารถสร้างผลตอบแทนให้กับเราได้มากกว่าการประกันชีวิตในรูปแบบปกติ นั่นเอง..

ประกันยูนิตลิงค์ คืออะไร ?

กรรมธรรม์ Unit Linked ย่อมาจาก “Unit Linked Insurance Policy” หรือ (ULIP)

ผลิตภัณฑ์กลุ่มยูนิตลิงค์ คือ กองทุนในรูปแบบประกันชีวิตควบการลงทุน ที่เป็นการรวมผลประโยชน์ความคุ้มครองชีวิต และการลงทุนในรูปแบบของกองทุนรวมเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งมีจุดเด่นที่ค่อนข้างมีความยืดหยุ่น โดยผู้ซื้อสามารถที่จะเลือก

ปรับเปลี่ยนความคุ้มครองและการลงทุนได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ หรือตามความจำเป็นในแต่ละช่วงชีวิตได้โดยไม่ต้องซื้อกรรมธรรม์เล่มใหม่ อีกทั้งยังสามารถปรับลดจำนวนเบี้ยประกันภัย หรือกำหนดระยะเวลาเพื่อหยุดพักชำระเบี้ยได้ตามความต้องการ ซึ่งเหมาะกับทุกเพศวัย สะดวกสบาย และง่ายต่อการจัดการกรรมธรรม์ในฉบับเดียว พร้อมตอบโจทย์ทั้งเรื่องการประกันชีวิต สุขภาพ และการลงทุนภายใต้โอกาสการได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่านั่นเอง..

โดยโครงสร้างรูปแบบเบี้ยประกันภัยของกรรมธรรม์ Unit Linked จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. ส่วนของการประกันภัย ซึ่งจะเป็นการจ่ายชำระเบี้ยประกันภัยหลักเพื่อให้ความคุ้มครองชีวิตตามแผนที่กำหนดไว้ในกรรมธรรม์ประกันชีวิต โดยที่บริษัทประกันชีวิตจะเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งอาจมีความคุ้มครองด้านสุขภาพ และโรคร้ายแรงเพิ่มเติมได้โดยทำสัญญาเพิ่มเติม
2. ส่วนของการลงทุน เกิดจากการนำเบี้ยประกันชีวิตส่วนที่เหลือหลังจากหักค่าเบี้ยประกันภัยและค่าใช้จ่ายอื่นๆ

หรือที่เรียกว่า “มูลค่าทางบัญชี” เพื่อนำไปใช้ในการลงทุน โดยการซื้อหน่วยลงทุนรวมที่บริหารโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.) ตามที่ผู้เอาประกันหรือผู้ลงทุนได้เลือกไว้ ซึ่งจะไม่มีการรับประกันผลตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น

ประกันแบบยูนิตลิงก์ จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

ตามลักษณะการจ่ายชำระเบี้ยประกันภัย ดังนี้

1. Single Premium (SP) เป็นการชำระเบี้ยประกันครั้งเดียวเป็นเงินก้อน ซึ่งกำหนดจ่ายเบี้ยขั้นต่ำระหว่าง 75,000 - 100,000 บาท และมีความคุ้มครองกรณีเสียชีวิตคิดเป็น 110 - 125% ของเงินลงทุนซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบริษัท

2. Regular Premium (RP) เป็นการจ่ายชำระเบี้ยรายงวด มีทั้งแบบรายปี, ราย 6 เดือน, ราย 3 เดือน และรายเดือน ในส่วนเบี้ยประกันที่มีการกำหนดชำระขั้นต่ำ เช่น ปีละ 24,000 บาท โดยความคุ้มครองคิดเป็นจำนวนเท่าของเบี้ยประกัน แบ่งออกเป็นขั้นต่ำ และขั้นสูง เช่น กรณีขั้นต่ำ 5 เท่าของเบี้ย แต่ต้องไม่ต่ำกว่า 150,000 บาท และขั้นสูงซึ่งอาจได้ถึง 100 - 120 เท่า โดยข้อดีของการจ่ายแบบรายงวด นั่นคือมีความยืดหยุ่นที่สามารถเพิ่มหรือลดความคุ้มครองได้ พร้อมทั้งยังสามารถวางแผนด้านสุขภาพในระยะยาวได้ โดยสามารถแนบสัญญาเพิ่มเติมเพื่อซื้อความคุ้มครองเรื่องสุขภาพโรคร้ายแรง และอุบัติเหตุจนจบกรรมไปด้วย เป็นต้น

โครงสร้างลักษณะของผลิตภัณฑ์กลุ่ม “Unit Linked”

กรรมธรรม “ยูนิตลิงก์” จะมีความแตกต่างจากกรรมธรรมประกันชีวิตโดยทั่วไป คือ ผู้เอาประกัน หรือผู้ลงทุนสามารถที่จะกำหนดสัดส่วนการลงทุนในกองทุนรวมซึ่งมีนโยบายเหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุน และความสามารถในการรับความเสี่ยง และข้อจำกัดอื่นๆ ของตนเองได้ โดยสามารถแบ่งเงินเพื่อไปลงทุนในกองทุนรวมหลายๆ ประเภทได้ภายใต้กรรมธรรมฉบับเดียวกัน

กรณีตัวอย่างของผู้ที่เลือกลงทุนในรูปแบบผลิตภัณฑ์กลุ่มยูนิตลิงก์ “Unit Linked”

หากคุณอยู่ในช่วงกลุ่มวัย 35 ปี และมีความต้องการที่จะเตรียมเงินสำหรับการศึกษาให้แก่บุตร อายุ 5 ขวบ โดยคาดว่าเมื่อบุตรดังกล่าวมีอายุ 17 ปี จะเข้าเรียนมหาวิทยาลัย ต้องใช้เงินปีละ 240,000 บาท เป็นระยะเวลา 4 ปี จึงจะจบปริญญาตรี ซึ่งเขาประสงค์ให้มีการเตรียมการในเรื่องนี้ไว้ หากเกิดเรื่องที่ไม่คาดฝันขึ้น โดยต้องการจะมีเงิน 2 ล้านบาท สำหรับมอบให้บุตรหลานเรียนให้จบการศึกษา ภายใต้ข้อจำกัดเงื่อนไขที่ว่าให้มีงบจ่ายชำระค่าเบี้ยประกันเดือนละ 10,000 บาท และกำหนดระยะเวลาการออมอยู่ที่ 12 ปี วิธีการนี้เรามีการจัดการเมื่อเลือกรูปแบบประกันในผลิตภัณฑ์กลุ่ม “Unit Linked” เพื่อตอบโจทย์ความต้องการ ดังนี้

1. ซื้อประกันแบบยูนิตลิงก์โดยชำระเบี้ยปีละ 120,000 บาท (จากงบจ่ายค่าเบี้ยประกันเดือนละ 10,000 บาท) และเลือกทุนประกันชีวิตที่วงเงินจำนวน 2,000,000 บาท

2. เมื่อจ่ายชำระค่าเบี้ยประกันครบ 12 ปีแล้ว ให้ทำเรื่องขอลดเงินในปีที่ 13 เพื่อมาจ่ายสำหรับใช้เป็นทุนการศึกษาให้แก่บุตรสำหรับช่วงเรียนมหาวิทยาลัยรวม 4 ปี ปีละ 240,000 บาท

3. เมื่อบุตรศึกษาเรียนจบปริญญาตรี และมีอายุ 50 ปี ซึ่งหมดหวังในเรื่องบุตรแล้ว จึงไปทำเรื่องขอลดทุนประกันลงเหลือ 5 เท่าของค่าเบี้ยดังกล่าว คือ 600,000 บาท แล้วค่อยปล่อยให้เงินทำงาน ต่อไป

ทั้งนี้ เราลองมาดู Port สำหรับช่วงอายุ 60 ปี และ 80 ปี กันว่าจะมีมูลค่าของผลตอบแทนโดยเฉลี่ยกันเท่าไรบ้าง ?

กรณีผลตอบแทนเฉลี่ย	(6%)	(8%)
อายุ 60 ปี	1,113,000 บาท	2,047,000 บาท
อายุ 80 ปี	1,816,000 บาท	6,160,000 บาท

เมื่อเราเห็นถึงตัวเลขของผลตอบแทนดังกล่าวแล้ว หลายๆ คนจึงอยากออกไปธนาคารเสียดอกเบี้ยหรือไม่ กับผลตอบแทนเฉลี่ยในช่วงของอายุ 80 ปี ซึ่งมีระดับผลตอบแทนประมาณ 8% แต่ในความเป็นจริงแล้วพอเรามีอายุซึ่งอยู่ในช่วง 60 ปี เราคงอดไม่ได้ที่จะมีการถอนเงินนั้นออกมาใช้ ซึ่งก็จะทำให้จำนวนเงินต้นค่อยๆ ลดลงและหมดก่อนที่จะถึงอายุ 80 ปีอย่างแน่นอน ดังนั้น จากตัวเลขผลตอบแทนข้างต้นนี้ก็แสดงให้เห็นแล้วว่าถ้าเราไม่ถอนเงินต้นออกมาเลยตั้งแต่ช่วงที่มีอายุระหว่าง 51 - 80 ปี เราก็จะเห็นความมหัศจรรย์ของพลังดอกเบี้ยทบต้น หรือ Compound Interest เนื่องจากมีมูลค่าของ Unit Linked ที่ลงทุนไปในแต่ละปี ซึ่งเราไม่ได้นำเงินนั้นเพื่อออกมาใช้เงินทั้งหมดก็จะถูกลงทุนซ้ำกลับเข้าไปในระบบโดยอัตโนมัติ ซึ่งเปรียบเสมือนพลังของกลไกดอกเบี้ยทบต้นนั่นเอง !

Unit Link เหมาะกับใคร ?

1. ผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการความยุ่งยากในเรื่องการค้นหาผลิตภัณฑ์กองทุนรวม และมีการจัดพอร์ตการลงทุนสำเร็จรูปแบบปรับพอร์ตให้เหมาะสมเพื่อเพิ่มโอกาสการสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าแบบประกันสะสมทรัพย์ หรือออมทรัพย์ทั่วไป
2. ผู้ลงทุนที่ต้องการวางแผนการเงินคุ้มครองชีวิตสูงกว่าแบบชั่วระยะเวลาโดยทั่วไป
3. ผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการใช้สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนเพื่อการลดหย่อนภาษี นอกเหนือจากการลงทุนแบบประกันชีวิต LTF, RMF, ประกันบำนาญ และอื่น ๆ

โดยสรุปแบบให้เข้าใจง่าย “Unit Link” เหมาะสำหรับผู้ที่มีสนใจในเรื่องของทุนประกันที่ได้รับผลตอบแทนสูง ซึ่งเป็นการลงทุนที่เน้นการคุ้มครองชีวิต แต่การ

ลงทุนดังกล่าวนี้ไม่เหมาะกับผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้สิทธิเพื่อลดหย่อนภาษีของรัฐ

ข้อกีดก่อนตัดสินใจซื้อ Unit Link

1. ผู้เอาประกันภัยควรทำความเข้าใจลักษณะสินค้า เงื่อนไขผลตอบแทน และความเสี่ยง ก่อนตัดสินใจลงทุน
2. การลงทุนมีความเสี่ยง ผู้เอาประกันภัย นั้น อาจได้รับเงินคืนมากกว่า หรือน้อยกว่ามูลค่าเบี้ยประกันทั้งหมดที่ถูกจัดสรรเข้ากองทุนรวม หากผลการดำเนินงานของกองทุนรวมดี ผู้เอาประกันภัยก็จะได้รับผลตอบแทนสูง แต่หากผลการดำเนินงานของกองทุนรวมไม่ดี ผู้เอาประกันภัยจะได้รับผลตอบแทนต่ำ หรืออาจขาดทุนได้
3. รูปแบบการประกันชีวิตควบการลงทุนของผู้ผลิตสินค้า “Unit Linked” นี้เหมาะสำหรับผู้ที่มีวัตถุประสงค์เก็บออมระยะยาว เนื่องจากผู้เอาประกันภัยอาจจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม หากมีการยกเลิกกรมธรรม์ดังกล่าวก่อนกำหนด
4. ผู้เอาประกันภัยควรพิจารณาเพื่อศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการลงทุนในกองทุนรวมในหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมนั้นๆ ด้วย
5. กองทุนรวมเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากบริษัทประกันชีวิตและบริษัทจัดการกองทุน ดังนั้น บริษัทประกันชีวิตและบริษัทจัดการกองทุน จึงไม่มีการผูกพันในการชดเชยผลการขาดทุนของกองทุนรวมควบกรมธรรม์ และจะไม่สามารถนำทรัพย์สินของกองทุนรวมไปใช้ประโยชน์เพื่อการชำระหนี้ของตนเองได้
6. ผลการดำเนินงานของกองทุนรวมควบกรมธรรม์ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานะทางการเงิน หรือผลการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิต และบริษัทจัดการกองทุนแต่อย่างใด

.. เมื่อพวกเราทราบกันแล้วว่า ! การประกันชีวิตรูปแบบใหม่ที่พ่วงมาด้วยผลตอบแทนในการลงทุน ตอบโจทย์ผู้ให้บริการได้ดีมากน้อยแค่ไหน... แต่ทั้งนี้เราก็คงไม่ลืมว่า “ทุกการลงทุนมีความเสี่ยง ฉะนั้น เราควรศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจลงทุนทุกครั้ง”

“ECO TAX”

ภายใต้ต้นหลักกฎหมาย

ภาษีสิ่งแวดล้อม & ผู้ก่อมลพิษต้องจ่าย !

.. “ สารภาษี ” ฉบับนี้จะขอสะท้อนให้พวกเราได้เห็นมาให้ความสำคัญเพื่อตระหนักถึงประเด็นปัญหา ตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมของมนุษย์ในด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดแนวโน้มของระดับมลพิษ (Pollution) ที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ทุกวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมเมือง เช่น มหานคร กรุงเทพฯ ที่ปัจจุบันถึงเวลาแล้วหรือไม่ ? ที่จะต้องพิจารณา กำหนดให้มีภาษีในด้านที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม หรือ “ ECO TAX ” สำหรับเมืองกรุงเทพมหานคร เพื่อจูงจูงรายได้จากการจัดเก็บภาษีดังกล่าวมาชดเชยกับต้นทุนค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการกับมลพิษที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งประชากรแฝงที่เป็นผู้ร่วมกันสร้างและก่อให้เกิดมลพิษขึ้นอย่างมากมาย ได้รับการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในทางที่ดีต่อไป นั่นเอง ..

โดยที่ “ ภาษีสิ่งแวดล้อม ” หรือ (ECO TAX) ถือเป็นเครื่องมือทางด้านเศรษฐศาสตร์ที่ใช้เป็นกลไกในการสร้างแรงจูงใจให้ทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคได้ช่วยกันลดการก่อเกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการใช้ทรัพยากร และการรักษาสภาพแวดล้อมอันอยู่ภายใต้หลักการที่ว่า “ ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย ” (Polluter pays

Principle หรือ PPP) และจากกระแสของโลกาภิวัตน์ในด้านสิ่งแวดล้อมของโลกที่เกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการดำเนินกิจกรรมและการพัฒนาความเจริญในด้านต่างๆ ของมนุษย์ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่สิ้นสุด ดังนั้น การนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ หรือ Economic Instruments มาใช้ในเรื่องดังกล่าวถือเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการที่จะสามารถจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ ซึ่งจากที่ผ่านมาหน่วยงานของรัฐในหลายแห่งได้มีการศึกษาและพยายามร่างกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นกลไกขจัดปัญหาของมลพิษและสิ่งแวดล้อมของไทย โดยอาศัยการขับเคลื่อนผ่านมาตรการทางภาษีและการคลังในส่วนที่ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบ อาทิ กรมโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้ศึกษาเพื่อจัดทำกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการปล่อยมลพิษ (Emission Charge) จากโรงงานและกรมควบคุมมลพิษที่มีการศึกษาเพื่อจัดทำกฎหมายเกี่ยวกับการเก็บค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ (Product Charge) จากผู้ผลิตและผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ซึ่งจะกลายเป็นอันตรายเมื่อผู้บริโภคใช้แล้ว

สำหรับท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร ตามหลัก “ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย” (Polluter pays Principle หรือ PPP) จากการศึกษาข้อมูลหน่วยงานในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีบทบาทภารกิจและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมจะพบว่ากรุงเทพมหานครโดยสำนักการระบายน้ำได้มีการนำหลักแนวคิดดังกล่าว เพื่อมาบัญญัติกฎหมายของท้องถิ่นในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งถือเป็นมลพิษทางน้ำที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่เขตเมืองของทางกรุงเทพมหานครนับแต่ปี พ.ศ. 2547 แต่อย่างไรก็ดีที่ผ่านมาทางกรุงเทพมหานคร นั้น ยังมิได้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมมาตามกฎหมายดังกล่าว จนจนถึงปัจจุบันที่ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างและเดินระบบโรงควบคุมคุณภาพน้ำรวมของกรุงเทพมหานคร ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยงบประมาณจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้ในการดำเนินการบำบัดและแก้ไขปัญหาน้ำเน่าเสียอย่างยั่งยืน ดังนั้นในเรื่องนี้ที่ประชุมสภากรุงเทพมหานครจึงได้ลงมติเห็นชอบให้ประกาศและบังคับใช้กฎหมายท้องถิ่นภายใต้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 ในคราวประชุมสภากรุงเทพมหานคร สมัยประชุมวิสามัญ สมัยแรก (ครั้งที่ 1) ประจำปีพุทธศักราช 2562 เมื่อวันพุธ ที่ 5 มิถุนายน 2562 โดยเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร (ฉบับแรก) ในปี พ.ศ. 2547 ให้มีความชัดเจน เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์

ในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น ซึ่งสาระสำคัญตามข้อบัญญัติฯ พ.ศ. 2562 โดยเห็นสมควรกำหนดค่าธรรมเนียมร้อยละ 80 ของปริมาณน้ำใช้ของแหล่งกำเนิดน้ำเสีย นั้น ๆ และแบ่งประเภทแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองมีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมให้ชัดเจน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มประเภทตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียของกรุงเทพมหานครแนบท้ายข้อบัญญัติ ฯ ฉบับดังกล่าว..

ในสถานการณ์ปัจจุบันซึ่งทุกคนต้องยอมรับว่า แม้ว่ากฎหมายจะกำหนดให้มีการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อเป็นกลไกในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอยู่บ้าง แต่ส่วนใหญ่การดำเนินการก็ยังไม่มีประสิทธิภาพและมีแรงขับเคลื่อนซึ่งเป็นพลังในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ก่อมลพิษได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือลดระดับการก่อมลพิษได้มากนัก โดยในการจัดทำกฎหมายภาษีสิ่งแวดล้อมในภาพรวมของไทยที่ผ่านมา นั้น ได้มีกระบวนการปรึกษาหารือกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น รวมถึงมีส่วนได้เสียอื่นๆ โดยเฉพาะในภาคธุรกิจเอกชน ตลอดจนผู้ที่จะต้องถูกเรียกเก็บภาษีหรือค่าธรรมเนียมดังกล่าว ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายภาษีสิ่งแวดล้อมด้วยแล้ว

แต่อย่างไรก็ดีการจัดทำกฎหมายภาษีสิ่งแวดล้อม (ECO TAX) ในภาพรวมของไทย สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงด้วยก็คือ การอาศัยกลไกทางเศรษฐศาสตร์ในการเป็นเครื่องมือที่มาเสริมเพื่อการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพเป็นธรรม และส่งเสริมทำให้การให้ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศเกิดประโยชน์สูงสุดและแผนการกำหนดนโยบายหรือมาตรการบังคับและควบคุม ..เพราะท้ายที่สุดแล้ว.. การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์เพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะเกิดขึ้นได้ ก็ต้องอาศัยปัจจัยเครื่องมือที่ทุกภาคส่วนต้องสมัครสมานและร่วมมือร่วมใจกันในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อลดและขจัดมิให้เกิดมลพิษอย่างยั่งยืน นั่นเอง

การปรับตัวให้ก้าวทันยุคของสังคมไร้เงินสด.. “Cashless Society”

.. ในยุคของการเปลี่ยนผ่านนวัตกรรมทางการเงินของโลกสมัยใหม่ ซึ่งส่งผลทำให้ระบบการชำระเงินของมนุษย์ทุกวันนี้มีความก้าวล้ำ และคล่องตัวรวดเร็วเป็นอย่างมาก โดยมุ่งหน้าและปรับทิศทางเป็นแนวเดียวกัน นั่นคือ การพัฒนาระบบจ่ายและชำระเงินด้วย “ e - Payment ” หรือบริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์แทนเงินสดกันมากขึ้น

.. จะเห็นได้ว่า ทุกวันนี้ เราสามารถที่จะมองเห็นถึงไลฟ์สไตล์และเทรนด์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ทวีเข้ามามีบทบาทด้านการขยายตัวของกิจกรรมทางการเงินในชีวิตประจำวันมากขึ้น

ซึ่งไม่เฉพาะแต่ในกลุ่มนักท่องเที่ยว เท่านั้น แต่เพียงแค่ว่าเราเดินเข้าร้านสะดวกซื้อ ห้างสรรพสินค้า หรือแม้แต่ในร้านกาแฟ ภัตตาคารและร้านอาหารต่างๆ ในเมืองใหญ่ หรือภูมิภาคที่ค่อนข้างมีการพัฒนาความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและการเงินแล้ว ก็จะมีป้ายสลิป้า หรือป้ายในลักษณะอื่นๆ

ของเครือข่ายทางการเงินต่างๆ นั้น วางอยู่ตามสถานที่เหล่านั้น อาทิ ป้ายของกลุ่มผู้ให้บริการระบบ e-Money ในประเทศไทยซึ่งกำลังเป็นที่นิยมสูงสุดในส่วนของการให้บริการกระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ (E-Wallet) ขณะนี้ ได้แก่ True Money Wallet , WePay , Rabbit Line Pay และ Samsung Pay ส่วนในกลุ่มของเจ้าของผู้ให้บริการจากต่างประเทศ อาทิ จีน ซึ่งก็มีบริษัทไอทียักษ์ใหญ่เข้ามาพัฒนาระบบ E- Payment ในการชำระเงินค่าสินค้าและบริการต่างๆ ที่โด่งดัง ได้แก่ Alipay และ Wechat Pay เป็นต้น

ปัจจุบันเมื่อกระแสของโลก Digital และการก้าวสู่ยุคของสังคมไร้เงินสด (Cashless Society) ที่มาแรงจนดูไม่อยู่ซึ่งทั่วโลกได้ตระหนักและปรับตัวให้เข้ากับยุคดิจิทัลได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ยังคงมีการตื่นตัวไม่น้อยที่เห็นได้ชัดคงหนีไม่พ้นการดำเนินกิจกรรมออนไลน์ รวมถึงเงินในบัญชีของเราที่ออนไลน์ได้ทุกที่ทุกเวลาผ่านแอปพลิเคชันบน

Smart Phone อย่าง E-Wallet ประกอบกับยังมีระบบพร้อมเพย์ที่เป็นตัวนำร่อง ซึ่งระบบนี้ได้เข้ามามีบทบาทกับชีวิตคนไทยและสังคมไทย โดยเริ่มจากการใช้บัตรเครดิตและบัตรเดบิตเพื่อเข้าแทนที่การชำระด้วยเงินสดและต่อมาได้มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตในบริบทที่มากขึ้นเรื่อย ๆ ผ่านโทรศัพท์มือถือ (Mobile Internet) และนั่นย่อมหมายถึงการทำธุรกรรมออนไลน์ที่เพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน พร้อมกับประเทศไทยอยู่ภายใต้กรอบนโยบาย Thailand 4.0 ที่มีผลทำให้เกิดการขยายตัวทางการลงทุนในธุรกิจ e-Commerce ของประเทศที่สูงขึ้น ดังนั้น ระบบสังคมไร้เงินสด (Cashless Society) ปัจจุบันจึงถือเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ทุกคนควรให้ความสนใจ และต้องปรับตัวเพื่อให้ก้าวทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกที่กำลังเกิดขึ้น ...

" Cashless Society " ถือเป็นแนวคิดสังคมเศรษฐกิจที่ปราศจากเงินสดเป็นตัวขับเคลื่อนโดยมองว่าความสำคัญของเงินสดที่จับต้องได้จะลดน้อยลง และถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีจากระบบคอมพิวเตอร์ในการทำธุรกรรมทางการเงินแทนโดยที่สถานการณ์ในการเตรียมพร้อมของไทยเพื่อปรับตัวให้ก้าวทันยุคของสังคมไร้เงินสดเพราะเป็นผลกระทบจากความพยายามที่จะนำประเทศไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านนวัตกรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัลภายใต้แผนยุทธศาสตร์ ซึ่งกระทรวงการคลังก็ได้พยายามผลักดันแผนยุทธศาสตร์ National e-Payment เพื่อปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานของระบบธนาคารภายในประเทศให้สอดคล้องตามนโยบายของทางรัฐบาล

การปรับตัวและผลกระทบของ

Cashless Society ต่อธนาคารพาณิชย์ไทย

สถาบันการเงิน ปัจจุบันต้องมีการปรับตัวอย่างขนาดใหญ่ เมื่อเทคโนโลยีของโลกเปลี่ยนก่อให้เกิดความต้องการของผู้บริโภคเปลี่ยนไป ดังนั้น ผู้ให้บริการจึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนารูปแบบการบริการทางการเงินใหม่ๆ

ซึ่งในช่วงยุคโลกไร้พรมแดนที่ผู้บริโภคสามารถ ซื้อ-ขาย สินค้าได้ทุกที่ ทุกเวลาที่ต้องการ และปัจจุบันสถาบันการเงินต่างๆ รวมไปถึงผู้ให้บริการในระบบการเงินได้เริ่มเข้ามาในตลาดออนไลน์มากขึ้นเพื่อรองรับความต้องการของผู้ใช้บริการ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมต่างๆ กับธนาคารโดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet Banking) การใช้บัตรแทนเงินสด ตลอดจนการให้บริการในรูปแบบของเงินอิเล็กทรอนิกส์ หรือที่รู้จักในชื่อ Electronic Money หรือ e-Money ซึ่งถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญสำหรับธุรกรรมออนไลน์ และ e-Commerce เลยก็ว่าได้ ... โดยในส่วนความปลอดภัยในการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ก็จะต้องบอกตามความเป็นจริงว่าในโลกนี้ไม่มีความปลอดภัย 100 % แต่เราสามารถที่จะลดความเสี่ยงให้น้อยที่สุดได้ เนื่องจาก ในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ถือว่ามีความปลอดภัยมากกว่าแบบออฟไลน์ ซึ่งปกติในการถือครองเงินสด นั้น ย่อมมีความเสี่ยงค่อนข้างมากด้านความปลอดภัย ขณะที่การทำธุรกรรมออนไลน์จะมี protocol รองรับมากมายเพื่อยืนยันการทำธุรกรรมเหล่านั้นๆ และมีการใช้กันมานาน พร้อมกับพัฒนาระบบเพื่อลดช่องว่าง รวมถึงเพิ่มความปลอดภัยให้แก่ผู้ใช้งานมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ อีกส่วนหนึ่งก็เชื่อได้ว่าผู้ให้บริการด้านธุรกรรมการเงินส่วนใหญ่มีความเข้าใจในการใช้งานด้านต่างๆ ที่เพิ่มมากขึ้นกว่าอดีต ดังเช่น มีการตั้งรหัสผ่านเพื่อเข้าไปใช้งานในระบบที่มีความยากในการคาดเดาและมีความซับซ้อนยิ่งขึ้น ตลอดจนมีการปรับเปลี่ยนรหัสผ่านบ่อยๆ เพื่อป้องกันการโจรกรรม เป็นต้น

จากที่มีการลดทอนบทบาทของสถาบันการเงินซึ่งสังคมได้เปลี่ยนความนิยมการทำธุรกรรมการเงินที่ไม่ใช้เงินสด (Cashless Society) มากขึ้น แม้ว่าธุรกรรมดังกล่าวจะสามารถตอบสนองแก่ผู้ใช้บริการได้อย่างรวดเร็ว ทันใจ แต่ก็ยังถูกตั้งข้อสงสัยในเรื่องความปลอดภัยอยู่ ดังนั้น เราจึงจะมาพิจารณาถึงข้อดีและข้อเสียของการทำธุรกรรมการเงินที่ไร้เงินสดในมิติดังต่อไปนี้ ...

ข้อดี

1. สามารถจับจ่ายใช้สอยได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว ทันใจมากขึ้น โดยเทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถช่วยผลักดันการใช้จ่ายและเพิ่มช่องทางในการลงทุนทำธุรกิจ ซึ่งจะกระตุ้นทำให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างรวดเร็วขึ้น
2. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพของเศรษฐกิจในการแข่งขันระหว่างประเทศจากการลดต้นทุนที่มาจากธุรกรรมที่เป็น เงินสด (Cash on hand)
3. ลดอัตราความเสี่ยงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินสด อาทิ การฉกชิงวิ่งราวและช่วยลดภาระด้านเอกสารในการทำธุรกรรมทางการเงิน
4. ลดต้นทุนค่าใช้จ่ายจากการพิมพ์เงิน ธนบัตร และ บัตรเครดิตของธนาคารรัฐ
5. รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยอาศัยการตรวจสอบรายการธุรกรรมทางการเงินของประชาชน

ข้อเสีย

1. แนวโน้มอาจส่งผลทำให้เกิดความฟุ้งเฟ้อเกินจำเป็น เพราะมีความสะดวกสบายในการจับจ่ายใช้สอย และอาจทำให้ประสบปัญหาการออมเงิน และเพิ่มภาระหนี้สินได้
2. มีความเสี่ยงจากการทำโทรศัพท์มือถือหาย จึงไม่เป็นการปลอดภัยเมื่อถูกโจรกรรมข้อมูลการเงิน เพราะระบบการเงินออนไลน์ยังมีมาตรฐานด้านการรักษาความปลอดภัยที่ไม่รัดกุมมากพอในปัจจุบัน
3. สูญเสียความเป็นส่วนตัวทางการเงินอันเนื่องมาจากการสามารถด้านเทคโนโลยีของการเข้าถึงข้อมูลส่วนตัวในการทำธุรกรรมโดยมีข้อจำกัดต้องอยู่ในสถานที่ที่สามารถเชื่อมต่อกับสัญญาณอินเทอร์เน็ตเท่านั้น

โดยที่หลายคนอาจมองว่า สังคมไร้เงินสด นั้น เป็นเรื่องของกระแส แต่ในความจริงแล้วตรงกันข้ามกันอย่างสิ้นเชิง และถือเป็นเรื่องสำคัญที่ทุกฝ่ายควรหันมาให้ความสนใจและทำความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งแม้แต่ในหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา หรือ สหภาพยุโรปที่ต่างก็เร่งพยายามเพื่อผลักดันให้หลายประเทศทั่วโลกได้นำระบบการเงินนี้เข้ามาใช้เพื่อปรับลดกับปัญหาการฟอกเงินและการทำธุรกรรมทางการเงินที่น่าสงสัยโดยอีกประเด็นที่สำคัญ คือ ในเรื่องของเสียโอกาสทางธุรกิจ ถ้าหากว่าเราไม่มีการปรับตัวให้เท่าทัน เนื่องจากอัตราการแข่งขันทางธุรกิจในโลกออนไลน์ ซึ่งมีเพิ่มมากขึ้น และไม่ได้จำกัดอยู่แค่ภายในประเทศหนึ่งๆ เท่านั้น ฉะนั้น ประเด็นการทำธุรกรรมออนไลน์จึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่ผู้ให้บริการ e-Commerce ควรพัฒนา

เพื่อปรับตัวให้ทันและมีการรองรับในระบบการเงินให้มากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มและป้องกันการเสียโอกาสทางธุรกิจอีกทางหนึ่งด้วย และที่มากไปกว่านั้น คือ ในเรื่องของการใช้ทรัพยากรที่ “Cashless Society” จะสามารถช่วยประหยัดด้านต้นทุนค่าใช้จ่ายได้เป็นอย่างมาก เช่น ต้นทุนในการพิมพ์ธนบัตร และผลิตเงินเหรียญกษาปณ์ต่างๆ ตลอดจน ในต้นทุนวัสดุสิ้นเปลือง อาทิ กระดาษ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเราทุกคนต่างก็คาดหวังว่าในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของไทย เพื่อก้าวไปสู่ยุคที่เป็นสังคมไร้เงินสด (Cashless Society) จะกลายมาเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไปในอนาคต

“โครงการก่อสร้างศูนย์ราชการ กรุงเทพมหานคร” (เทียกกาย)

ต้นแบบศูนย์ราชการนำร่องแห่งแรกของ กทม.

สืบเนื่องจากพื้นที่ภายในเขตกรุงเทพมหานครที่กำลังมีการก่อสร้างอย่างขนานใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการรถไฟฟ้า เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนากรุงเทพฯ ให้เป็นมหานครแห่งเอเชีย จากผลพวงในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนเส้นทางถนน และระบบการคมนาคมในเมืองหลวงดังกล่าวนี้ จึงส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาแก่ประชาชนในด้านการจราจรที่ติดขัด โดยเกิดความล่าช้าและไม่สะดวกที่จะมาติดต่องานราชการต่างๆ ประกอบกับปัจจัยหลักที่หน่วยงานของรัฐ นั้น มักอยู่ในพื้นที่ที่กระจุกกระจาย ดังนั้น ภายใน 1 วัน การปฏิบัติงานติดต่อขอรับบริการจากทางราชการก็อาจไม่สำเร็จลุล่วง ตามวัตถุประสงค์ได้. ในการนี้กรุงเทพมหานคร จึงตระหนักและเห็นถึงประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งมีผลกระทบ

ต่อประชาชนโดยภาพรวม จึงยกให้ “ศูนย์ราชการกรุงเทพมหานคร เทียกกาย” เป็นโครงการต้นแบบการบริหารงานราชการนำร่องของ กทม. ที่มีความสมบูรณ์แบบ ทันสมัย และครบวงจร โดยรวบรวมหน่วยงานราชการในสังกัด กทม. ให้มาอยู่ในสถานที่เดียวกัน และเป็นการบริหารราชการซึ่งสอดคล้องเป็นไปตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานครในยุทธศาสตร์ด้าน “มหานครกระชับ” ที่มีเป้าหมายให้กรุงเทพฯ เติบโตอย่างกระชับ พร้อมทั้งมีการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้องค์กรมีแหล่งศูนย์กลางในการให้บริการแก่ประชาชนที่หลากหลาย อีกทั้งยังก่อให้เกิดประสิทธิภาพด้านการพัฒนาเมืองอย่างมีศักยภาพและเป็นโครงข่ายเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบต่อไป..

กทม. เปิดศูนย์ราชการฯ “ เกียกกาย ” เพื่อให้บริการแก่ประชาชนครบวงจร ซึ่งถือเป็น การริเริ่มโครงการต้นแบบที่สามารถตอบโจทย์ของไลฟ์สไตล์ในแนววิถีชีวิตของคนกรุงได้ทีเดียวครบ! ทั้งศูนย์สาธารณสุข, ศูนย์สร้างสุข, ห้องสมุด, พิพิธภัณฑ์, สนามกีฬา และสระว่ายน้ำ ทั้งนี้ โดยโครงการก่อสร้างศูนย์ราชการกรุงเทพมหานคร (เกียกกาย) ได้มีการออกแบบให้เป็น อาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 5 ชั้น ตั้งอยู่บนเนื้อที่ 14 ไร่ ของเขตดุสิต เพื่อใช้สำหรับรองรับหน่วยงาน ในสังกัดของกรุงเทพฯ ที่ได้รับผลกระทบตามโครงการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ของไทย ให้มาอยู่ในสถานที่เดียวกัน ซึ่งประกอบด้วย ศูนย์บริการสาธารณสุข 38 (จิต-ทองคำ บำเพ็ญ) ศูนย์สร้างสุขทุกวัย เกียกกาย ห้องสมุดเพื่อการเรียนรู้ ดุสิต พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต หน่วยบริการเร่งด่วน (BEST) เขตดุสิต ตลอดจนภายในพื้นที่ของศูนย์ราชการฯ กทม. ยังมีการจัดสรรพื้นที่ให้สอยบริการอื่นๆ ให้มีความสมบูรณ์ ครบครัน ได้แก่ พื้นที่เอนกประสงค์ ซึ่งได้ดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์ของสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติเกียกกายโดยรอบเพื่อสร้าง สภาพแวดล้อมที่ดีและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการ รวมถึงผู้มา ขอรับบริการจากหน่วยงานในสังกัด อีกทั้งยังมีโซนพื้นที่ให้บริการด้านสุขภาพและกิจกรรม นันทนาการด้านอื่นๆ อีก อาทิ สนามกีฬาและสระว่ายน้ำ..

...โดยที่ปัจจุบันผลงานการก่อสร้างโครงการต้นแบบ ศูนย์ราชการนารองแห่งแรกของ กทม. ดังกล่าวได้แล้วเสร็จสมบูรณ์ 100% และที่ผ่านมาศูนย์บริการสาธารณะสุข 38 ก็ได้มีการทยอยขนย้ายวัสดุและอุปกรณ์เพื่อเข้ามารองรับการปฏิบัติงานตามภารกิจของทางศูนย์ฯ เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้จึงได้เปิดให้บริการแก่ประชาชนผู้มาติดต่อ ตั้งแต่วันที่ 5 พ.ย. 61 เป็นต้นมา และในส่วนการให้บริการอื่นๆ ของหน่วยงาน

ในสังกัด กทม. ได้แก่ ศูนย์สร้างสุขทุกวัย เกียกกาย ห้างสมุดเพื่อการเรียนรู้ ดุสิต ก็เช่นกันที่ได้ทยอยขนย้ายวัสดุและอุปกรณ์การกีฬา เครื่องดนตรี และหนังสือบางส่วนเข้ามาภายในตัวอาคาร เพื่อเตรียมพร้อมรองรับการเปิดให้บริการประชาชนตามภารกิจให้บริการต่อไปแล้ว ทั้งนี้ ทางด้านผู้บริหารของ กทม. จึงได้มอบหมายให้สำนักงานโยธาได้เข้าดำเนินการตรวจสอบระบบการทำงานต่างๆ ภายในศูนย์สร้างสุขทุกวัย และห้างสมุดเพื่อการเรียนรู้ให้พร้อมใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ รวมทั้งในการตรวจสอบความเรียบร้อยของวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ ทั้งในภายใน และภายนอกอาคารของศูนย์ราชการฯ ตลอดจนเก็บรายละเอียดของงานก่อสร้างตามโครงการให้เรียบร้อยเพื่อสร้างความปลอดภัยและมั่นใจให้แก่ประชาชน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานภายในอาคารศูนย์ราชการกรุงเทพมหานคร (เกียกกาย) ดังกล่าว พร้อมทั้งทำการทดสอบระบบการทำงานต่างๆ ภายในอาคารและบริเวณโดยรอบ และได้เปิดตัวโครงการให้บริการประชาชนไปแล้วตั้งแต่เดือนธันวาคม 2561 ที่ผ่านมา

ขอบคุณภาพ : กรมประชาสัมพันธ์ ฝ่ายประชาสัมพันธ์องค์พระราชาธิเบรมราชชนโลก

...สืบเนื่องจากปีพุทธศักราช 2562 ถือเป็นปีมหามงคลยิ่งของปวงชนและเหล่าพลนิกรชาวไทยที่ได้มีโอกาสร่วมเป็นส่วนหนึ่งในเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ อันเนื่องมาจากการจัดงาน “ พระราชพิธีบรมราชาภิเษก ” สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ในหลวงรัชกาลที่ 10 แห่งราชวงศ์จักรี ซึ่งจากบทบาท การกิจของกรุงเทพมหานครที่ได้มีการเตรียมความพร้อมในหลายด้านก่อนงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562 จะเริ่มขึ้นนั้น โดยที่เหล่าบุคลากร ตลอดจนข้าราชการ ลูกจ้าง และคณะผู้บริหารของกรุงเทพมหานครทุกคนล้วนได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบหน้าที่ของตนอย่างเต็มกำลังเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนทั้งมวลอย่างสมบูรณ์แบบ งดงาม ตลอดจนสมพระเกียรติมากที่สุด ทั้งทางด้านสถานที่จัดงานพระราชพิธีฯ การปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรและทางเท้าตลอดแนวเส้นทางเสด็จพระราชดำเนินเลียบพระนคร โดยขบวนพยุหยาตราทางสถลมารค การเข้าร่วมในพิธีพิธีกรรมตักน้ำศักดิ์สิทธิ์ การจัดเตรียมอาหารพระราชทานและน้ำดื่มสำหรับบริการประชาชน การจัดบริการทางการแพทย์และพยาบาล การให้บริการรถสุขาเคลื่อนที่ การจัดหาสถานที่พักค้าง และการให้การต้อนรับเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่หลั่งไหลเดินทางเข้ามารับเสด็จ ในหลวงรัชกาลที่ 10 ด้วยความจงรักภักดียิ่งต่อพระองค์ ประกอบกับเพื่อให้ดำรงเป็นความทรงจำอันยิ่งใหญ่ของชีวิตที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในงานพระราชพิธีอันสำคัญยิ่งของประเทศไทย

● ด้านการปรับปรุงภูมิทัศน์ของเมือง

โดยที่งานพระราชพิธีฯ ในครั้งนี้ ซึ่งทางกรุงเทพมหานคร นั้น ได้รับ การมอบหมายบทบาท หน้าที่ ตลอดจนภารกิจที่สำคัญในการดำเนินการดูแล จัดระเบียบ พื้นที่ ช่อมแซมและปรับปรุงด้านกายภาพของเมืองหลวงแห่งนี้ เพื่อให้ เกิดภูมิทัศน์ที่มีความพร้อมต่อการจัดการพิธีดังกล่าวได้ดำเนินไปโดยสมพระเกียรติ สวยงามและสมบูรณ์แบบ ซึ่งในภารกิจงานด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเหล่านั้น ได้แก่ การปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจร ซ่อมแซมทางเท้า คันหิน คอกต้นไม้ ไฟฟ้าส่องสว่าง ระบบระบายน้ำ ผ่าท่อระบายน้ำ ป้ายโฆษณา ศาลาที่พักผู้โดยสาร รวมถึงการทาสี และงานติดตั้งเครื่องหมายจราจร เป็นต้น ส่วนในด้านการจัดระเบียบของสายสื่อสาร ตลอดจนอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ ซึ่งกรุงเทพมหานครได้ดำเนินการกิจโดยร่วมมือ กับหน่วยงานภาครัฐอีกหลายแห่งที่เกี่ยวข้อง ได้แก่การไฟฟ้านครหลวง การประปา นครหลวง สำนักงาน กสทช. บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และนอกจากนี้แล้วโดยตลอดเส้นทางเสด็จ พระราชดำเนินกรุงเทพมหานครยังได้มีการปรับปรุงภูมิทัศน์พระเกียรติพระบาท สมเด็จพระปรมณทรรมาธิบติศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว พร้อมทั้งในการประดับเสาธงตราสัญลักษณ์ และธงชาติ รวมถึงในการจัดประดับ ตกแต่งเมืองโดยรอบด้วยการวางต้นไม้ ดอกไม้ประดับการตกแต่งด้วยงานดอกไม้สด และติดตั้งกังหันไม้ รวมทั้งยังมีการประสานความร่วมมือกับทั้ง หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการซ่อมแซม ปรับปรุงและพัฒนา ด้านภูมิทัศน์ของเมืองด้วยการทาสีโบราณสถานทั้งหมดที่มีอยู่ใน แนวเส้นทางการจัดงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษกฯ และให้ ความร่วมมือสนับสนุนสีหาอาคาร และถนนที่มีความเก่าแก่ อันเป็นสัญลักษณ์สำคัญของกรุงเทพมหานคร อาทิ ถนนตะนาว ถนนสีลมสามห้าง ถนนพระสุเมรุ ถนนบำรุงเมือง ถนนเฟื่องนคร และถนนเจริญกรุง เป็นต้น

● ด้านการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

นอกจากภารกิจงานปรับปรุงด้านภูมิทัศน์และสถานที่ ของเมืองแล้ว กรุงเทพมหานครยังได้จัดตั้งอำนวยความสะดวก ต่างๆ เพื่อไว้คอยดูแลแก่พี่น้องประชาชนที่เดินทางมาจาก พื้นที่อื่นๆ ทั่วประเทศ ประกอบด้วย การจัดเตรียมสถานที่ พักค้างแรมไว้ ณ ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) ดินแดง รวมถึงได้ประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่อง รถรับ-ส่งประชาชนเพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการเดินทาง อีกทั้งได้มีการติดตั้งจอแอลอีดีตลอดเส้นทางพระราชดำเนิน เพื่อให้ประชาชนสามารถติดตามรับชมการจัดงานพระราชพิธี

ครั้งนี้ได้อย่างใกล้ชิด พร้อมนี้ยังได้ จัดเตรียมอาหารพระราชทานและน้ำดื่ม สำหรับประชาชน และในการติดตั้ง เติ้นท์พยาบาลและจุดปฐมพยาบาล พร้อมหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เดินเท้า ที่พร้อมดูแลประชาชนทุกคนที่มาร่วมงาน พระราชพิธี ตลอดจนได้จัดเตรียม บริการรถสุขาเคลื่อนที่ให้แก่ประชาชน ที่มารอรับเสด็จดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ โดยผู้ว่ากรุงเทพมหานครได้สั่งกำชับ ให้ทุกหน่วยงานในสังกัด กทม. ให้การ บริการและอำนวยความสะดวกเพื่อ ต้อนรับแก่ประชาชนที่หลั่งไหลมาจาก ทั่วสารทิศและเข้ามาเป็นส่วนหนึ่ง ในงานพระราชพิธีอันสำคัญยิ่งของ ประเทศไทย นั้น อย่างเต็มที่ต่อไป..

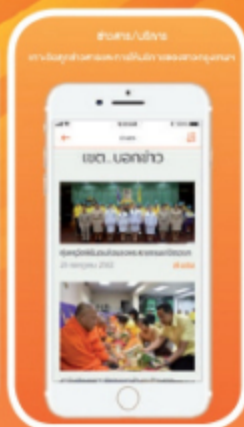
ขอบคุณภาพ : สำนักงานประชาสัมพันธ์ กรุงเทพมหานคร

CAT

#คลิกได้จริงเรื่อง

มุ่งตอมใจทงชีวิตทงตนกุงทท...

www.bangkok.go.th/fiic

โทร. 0 2224 1916 โทรสาร 0 2225 1945

